

[Thorkil Kristensen.]

i dag, og jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at bringe et kort citat fra denne interessante betænkning. Der står på side 50:

„En større mobilitet, såvel fagligt som lokalt, ville kunne formindske disse tendenser til „længlidning“ og dermed gøre det lettere for statsmagten at opretholde på én gang fuld beskæftigelse og en rimelig valutareserve.“

Her er sagt med klare ord det, som for mig er det afgørende i denne sag, at hvis vi havde en større bevægelighed på arbejdsmarkedet, ville det blive lettere for statsmagten at opretholde på én gang fuld beskæftigelse og en rimelig valutareserve. Derfor tror jeg, der er al mulig grund til at tage håndfast på dette problem, og jeg beder om, at det ikke bliver forstået som rettet mod arbejderklassen, når vi har rejst spørgsmålet om at få arbejdsløshedsloven taget op til en grundig gennemgang. Det er ikke, fordi vi ønsker, at fagforeningsmedlemmerne skal betale højere kontingenter; det er tværtimod, fordi vi ønsker, at man gennem en modifikation af det efterhånden stærkt udvidede understøttelses-system skal gøre det mere fordelagtigt at anstrenge sig for at få arbejde.

Forholdet er jo det, at under krigen udvidede man af grunde, som vi alle kender — men grunde, som ikke længere består — mulighederne for at få understøttelse i et stort antal dage. Man lempede karensbestemmelserne o. s. v. ud fra forudsætninger, som var til stede dengang, men som absolut ikke er til stede i dag, og derfor tror jeg, at hvis den nuværende regering — hvad man må formode — ønsker en så høj beskæftigelsesgrad og en så stor produktion som muligt, skal den forene sig med os i anstrengelserne for at få en reform på dette område.

Den højtærede minister gav så et svar på de bemærkninger, jeg havde gjort om sparebeviserne og pristallet. Ret meget indhold var der ikke i svaret, idet den højtærede minister blot sagde, at man ville afvente januarpristallet. Det kan vi jo afvente og så vende tilbage til spørgsmålet til den tid.

Derefter gjorde den højtærede minister imidlertid en bemærkning, som jeg har

svært ved at tro at han mener alvorligt. Ministeren sagde, at han måtte opfatte mine udtalelser sådan, at venstre er enig med regeringen i, at tekstilomsætningsafgifterne skal fortsætte. Den højtærede minister vil sikkert give mig ret i, at det lå der ikke i mine ord. Jeg udtalte mig med vilje på den måde, at jeg sagde, at afgifterne i den tid, de endnu måtte bestå — det være sig kort eller længe — skal være uden for pristallet. Dermed er der ikke taget stilling til, hvornår disse afgifter skal forsvinde. At jeg personlig mener, at de skal fortsætte, har jeg tidligere givet udtryk for; det fremgik også tydeligt af debatten dengang, at jeg ikke talte på mit partis vegne. Der skete jo det i sommer, at disse afgifter blev gjort principielt permanente på den måde, at tidsbegrænsningen bortfaldt. Det skete imod venstres stemmer med undtagelse af min egen, idet jeg undlod at stemme, netop fordi der ikke var taget klar stilling til sparebeviserne. Men det vil altså sige, at venstre ikke har stemt for, at disse afgifter skal fortsætte; det er kun mig personlig, der er gået ind for dette. Noget helt andet er, at nu er denne lov vedtaget, hvorefter tidsbegrænsningen er bortfaldet, og hvis jeg opfatter finanslovsforslaget rigtigt, er det bygget op under den forudsætning, at disse afgifter fortsætter, så man må gå ud fra, at dette i hvert fald er regeringens standpunkt.

Jeg rettede to andre spørgsmål til den højtærede minister, som jeg, hvis jeg erindringer rigtigt, ikke fik svar på. Det ene var spørgsmålet om, hvordan den høje regering ser på spørgsmålet om en revision af pristalsordningen, bl. a. under hensyn til det, der står i samordningsudvalgets betænkning, og hvad der står i OEECs beretning. Jeg ville gerne, om den højtærede minister ville besvare dette.

Den højtærede minister talte lidt senere i forbindelse med de seneste begivenheder om, at det, så snart der sker noget ude i verden, er lønmodtagernes forhold, man taler om, men det er jo ikke sådan, det går til. Det er naturligvis forskelligt, hvad det er for forhold, man fremdrager fra forskellig side, men jeg kan huske, at da der skete noget i foråret, nemlig en meget betydelig lønforhøjelse, var regeringen straks på trapperne med et lovforslag om, at nu